

Idrottsarvet

Nr 63 - Årgång 33 - 2018

ÖREBRO LÄNS IDROTTSHISTORISKA SÄLLSKAP

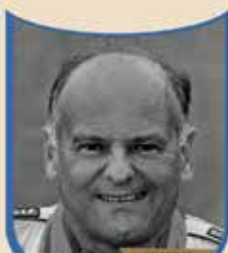
WALL of FAME

KANOT
Agneta Andersson

ISHOCKEY & KANOT
Orvar Bergmark

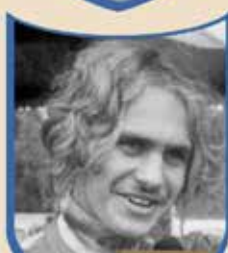
ISHOCKEY
Stig Blomqvist

KANOT
Cress Fern

ISHOCKEY
Bengt-Åke Gustafsson

ISHOCKEY
Henrik Gustafsson

ISHOCKEY
Lena-Maria Hagman

ISHOCKEY
Nora-Anna Larsson

ISHOCKEY
Anni Lindberg

ISHOCKEY
Karin Linden

ISHOCKEY
Wilton Malmroth

ISHOCKEY
Kersti Petersson

ISHOCKEY
Karin Kula

KANOT & ISHOCKEY
Olle Sjöström

ISHOCKEY
Rune Åström

Styrelsen inom ÖLIS

Ordförande

Kjell Sunesson
Mobil: 070-966 32 58
e-post: kjell.sunesson@oru.se

Vice ordförande

Reignar Johansson
Mobil: 070-633 30 96
e-post: rejo.jba@telia.com

Sekreterare

Kerstin Pedro
Mobil: 070-523 25 45
e-post: kerstin.m.pedro@gmail.com

Vice sekreterare

Laila Sunesson (adjungerad)
Mobil: 070-818 04 25
e-post: laila.sunesson@live.se

Kassör

Håkan Aldevik
Mobil: 070-529 86 90
e-post: hakan.aldevik@telia.com

Ledamöter

Sven-Arne Ahlberg
Mobil: 070-620 37 77
e-post: svenarneahlberg@outlook.com

Bo Ericson
Mobil: 070-309 20 64
e-post: bo.sten.ericson@telia.com

Kjell Wahman
Mobil: 070-558 14 83
e-post: kjwah46@hotmail.com

Aktivitetsutskottet

Sven-Arne Ahlberg, ordförande, Bernt Eriksson, Kerstin Pedro, Rolf Lundin, Håkan Olsson, Kjell Wahman och Anders Stenberg

Biblioteksutskottet

Anders Stenberg, ordförande, Ola Ljungberg, Ulf Magnusson, Magnus Enhörning och Anders Edh

Marknadsutskottet

Göran Gunnarsson, ordförande, Bo Ericson, Thomas Eklund, Göran Gillberg och Rolf Lundin

Museiutskottet

Reignar Johansson, ordförande, Göran Gillberg, Gunnar Hagsten, Peter Lindahl, Stig Wallinder, Claes Pedro, Lars Segelberg och Sten Berglund

Idrottsarvet

Håkan Bågenvik och Kenneth Johansson, redaktörer, Thomas Eklund och Berndt Larsson, foto

Damgruppen

Laila Sunesson, Kerstin Pedro och Charlotta Stenhem

Hemsidesgruppen

Anders Stenberg, Rolf Lundin, Christer Södergren

Hedersordförande

Rolf Hallgren och Bo Astvald

Hedersledamöter

Marianne Dahlberg, Kurt Löfvenhaft, Johnny Lindahl och Rolf Sund

Hedersmedlemmar

Karin Åslund, Thomas Eklund, Bernt Eriksson, Olof Gustafsson, Gunnar Hagsten, Magnus Enhörning, Göran Gillberg, Olle Larsson, Lars Segelberg och Stig Wallinder.

Vi tackar våra sponsorer:

Arbesko AB

Contour Air

ICA Parken-City-Eko

Industrihandel i Sverige AB

Puts och Tegel i Örebro AB

Röhnisch Sportswear AB

SISU Idrottsutbildarna

ÖBO

Örebro läns Idrottsförbund

Omslagsbilden

Wall of Fame har nu femton uttagna aktiva. De fyra nytillkomna är Cecilia Ferm, Henrik "Henka" Gustafsson, Håkan Malmrot och Karin Rabe.

Örebro Läns Idrottshistoriska Sällskap

Slottsgatan 13 A, 703 61 Örebro.
Telefon: 019-25 47 07

Hemsida: www.olis.nu

E-post: idrottshistoriska@telia.com

Bankgiro: 5495-3039.

Organisationsnummer: 875001-4972

Ledaren

Fyra nya äss i idrottsleken

Wall of Fame i länet - det blev för två år sedan en formidabel succé för Örebro läns Idrottshistoriska Sällskap.

Det var då vi lyfte fram elva äss bland länets allra förnämsta idrottsprofiler genom tiderna. Nu är det dags igen.

Då som nu valdes stjärnorna ut i en noggrann juryprocess, med representanter från ÖLIS, media och idrottsrörelsen.

Den här gången utökas Wall of Fame med fyra välmeriterade äss ur länets idrottslek. En ny kvartett som de närmaste åren kommer att presenteras och exponeras på olika sätt i vårt län, precis som premiärelvan.

Men först blir det en klang- och jubelföreställning med en caféträff hos landshövdingen på Örebro slott i mitten av mars och en presentation här i Idrottsarvet.

Delar av vårnumret ägnas åt vår nya berömda kvartett. Ja, nya och nya - Håkan Malmrot hade sin storhetstid för nästan hundra år sedan.

Tillsammans med gamle simledarprofilen Bernt Porsander och mina NA-kolleger Per Gustafson, Henrik Brändh och Bernt Larsson har jag fått uppdraget att porträttera dessa populära stjärnor som glatt sin publik och sina fans. Tack vare ÖLIS idrottshistoriska satsning på Wall of Fame kan vi föra vidare viktiga idrottshistoriska kunskaper till eftervärlden, texter och bilder, den dan minnet bleknar.

Men vårnumret innehåller som vanligt en mix av porträtt och minnen. Den ödmjuka tränarprofilen Tord Grip med världen som arbetsplats är ett inslag.

Tord som under många år jobbade i skuggan av Åby Ericson och Tommy Svensson i blågult och framförallt av vännen "Svennis" i Italien, England och Mexiko.

Men få minns kanske att Tord själv varit både förbundskapten och klubbtränare i storklubbar runt om i Sverige, Europa och världen. Nu har han fyllt 80 och ger ut sina memoarer. Klart läsvärda, tror jag, efter ett nytt möte med honom i höstas när han besökte en av ÖLIS populära Caféträffar. Lapp på luckan var ordet den gången.

Tiden känns nu mogen att aktualisera planerna på att uppmärksamma länets alla framgångsrika ledare och tränare inom ramen för, eller något liknande, Wall of Fame!

Håkan Bågenvik

ÖLIS tidning nr 63

Tryck: Trio Tryck AB

Tidningsredaktion: Håkan Bågenvik (hakan.bagenvik@gmail.com), Kenneth Johansson (lok.johansson50@gmail.com) redaktörer, Thomas Eklund, Bernt Larsson, bilder.

Layout: Karin Lidner(karin@lidner.se)

DEN GODA MATEN
till vardag och fest
hittar du hos oss!

ALLA DAGAR 7-22!

ICA Supermarket	City Krämären
ICA Supermarket	Parken Brunnsparken
ICA nära	Eko Mellringe

Vi tänker på dig och ditt liv
Vi på Arbesko utvecklar och bygger skydds- och yrkesskor med fokus på hur ditt liv ser ut. På jobbet förstås, så att du får rätt skydd och förutsättningar. Men speciellt på vad du gör när du inte jobbar. Det där som är du. Det där som du vill ha energi kvar till efter en hel dag på jobbet.

ARBESKO
MAKES A DIFFERENCE

www.arbesko.se

Puts & Tegel i Örebro AB
www.putsoetegel.nu

INDUSTRIHANDEL
I SVERIGE AB

www.industrihandel.se

Wall of Fame

Med syftet att beskriva särskilt framträdande idrottare genom tiderna i länet skapades Örebro läns idrotts Wall of Fame år 2016. Huvudansvarig är Örebro Läns Idrottshistoriska Sällskap i samverkan med Örebro läns Idrottsförbund. Aktiviteterna genomförs med stöd av Adolf Lindgrens stiftelse.

Femton uttagna

I ett första skede togs hösten 2015 en ”startelva” ut vilken hösten 2017 kompletterades med ytterligare fyra särskilt framträdande idrottare från vårt län. Idrottarna representerar kvinnor och män i olika idrotter och tidsepoker. Fortsatt kommer idrottare att tas ut till Wall of Fame.

Kriterier

Till Wall of Fame kan framträdande idrottsaktiva, kvinnor och män, från Örebro län utses, inom ramen för Riksidrottsförbundets olika idrotter.

Idrottaren ska;

- ha avslutat sin aktiva karriär
- ha representerat förening(ar) i länet
- vara internationellt meriterad
- vara känd för allmänheten

Jury

Följande jury har tagit ut startelvan, utsedd av Örebro Läns Idrottshistoriska Sällskaps styrelse; Kjell Sunesson, ordförande/ÖLIS, Henrik Brändh/NA, Mats Dahlberg/SR, Sven Göran Gustafson/ÖLIF, Hans Jonson/NA-fd sportchef, Bernt Larsson/NA-fd fotochef, Jan Mustell/ÖLIF, Charlotta Stenhem/ÖLIF.

Uttagna

Agneta Andersson, Orvar Bergmark, Stig Blomqvist, Cecilia Ferm, Bengt-Åke Gustafsson, Henrik ”Henka” Gustafsson, Lena-Marie Hagman, Nora-Anna Larsson, Anna Lindberg, Karin Lindén, Håkan Malmrot, Ronnie Peterson, Karin Rabe, Olle Sääw och Rune Åhring.

Utställningar

Vi har producerat en skärmutställning där de uttagna aktiva presenteras. Denna visas i vår utställningslokal på Föreningarnas Hus. Men utställningen visas också runt i vårt läns kommuner tillsammans med genomförandet av en idrottshistorisk caféträff. Hittills har utställningen besökt Askersund, Hallsberg, Kumla, Laxå, Lindesberg och Nora.

Idrottsarvet

I nummer 59 av Idrottsarvet presenterades de elva första uttagna. I detta nummer av Idrottsarvet sker en presentation av de fyra uttagna utövarna år 2017. Det sker i artiklar skrivna av Henrik Brändh, Håkan Bågenvik, Per Gustafsson och Bernt Porssander. Foton har tagits fram med stöd av Bernt Larsson. Vi vill rikta ett särskilt tack till dem alla för detta värdefulla och professionella arbete.

Cecilia Ferm

Banbrytaren. Världens bästa i det tysta

När Cecilia Ferm som 15-åring klev av tåget från Stockholm i Örebro sommaren 1991, var det början på en makalös idrottskarriär.

2016 la Cissi basketskorna på hyllan där det då bland annat även fanns OS-guld och VM-guld för döva, två år utsedd till världens bästa dövidrottare alla kategorier, åtta SM-guld för hörande och 40 A-landskamper för hörande.

Det var i Örebro och KFUM som det började. Cissi skulle studera på gymnasiet, hade spelat lite basket i IK Hephata i Stockholm och tog kontakt med KFUM-coachen Kent Lindahl.

- Kent såg mig, såg min talang oavsett hörselskadan, trodde på mig och gav mig möjligheten att träna med ett elitlag, berättar Cissi.

- Jag minns hans starka ord som motiverade mig mycket: "du kan bli en landslagsspelare, du kan platsa i hörandes landslag".

Så kom det sig att Cissi Ferm blev den mest bestående delen i KFUM Örebros under 1990-talet så framgångsrika lagbygge. Hon var med och tog upp laget i elitserien 1993. Hon var med om KFUM:s - då under "artistnamnen" Bro Basket respektive Nerike Basket - fyra SM-guld -95, -96, -98 och -99, SM-silvret 2000, SM-bronset -97 samt USM-guldet -95.

- Första SM-guldet var det häftigaste. Inte minst tack vare allt nytt och roligt efteråt - gulfester, middag hos landshövdingen på Slottet och sånt, minns Cissi.

- Cissi blommade ut under vårt första guldår. Hon var grymt stark, en riktig fighter och hade en fantastisk förmåga att läsa spelet, att vara på rätt ställe på rätt sätt, minns Kent Lindahl.

Detta som döv i en sport där väldigt mycket handlar om kommunikation. Med coacher, med medspelare, med domare. Varför inte välja en sport där man kan "sköta sig själv"?

- Som riktigt ung var jag bra även på andra bollsporter, som innebandy och fotboll. Men basket var roligast, snabba poäng, mycket teknik och mycket taktik. Jag ville så gärna visa att jag kunde fixa kommunikationen. Många i laget tyckte det var kul att lära sig teckenspråk så efter några år hade jag flera som kunde hjälpa mig med översättning av det coachen sa. Jag var också riktigt bra på läppavläsning, berättar Cissi.

Många var vi som förundrades över att Cissi Fermers handikapp aldrig märktes i spelet. Och som smålog när motståndarnas supportrar försökte störa med oväsen när hon sköt straffkast...

År 2000 lämnade Cissi Ferm Örebro och återvände till Stockholm, men karriären var långt ifrån över. Hon hann bland annat med fyra SM-guld och två SM-silver med Solna. 2002 tog hon emot pris som Årets dövidrottare på den tv-sända Idrottsgalan. 2009 tog hon OS-guld för döva efter två silver tidigare. 2011 tog hon VM-guld, blott tre månader efter att ha fött sin äldste son.

Per Gustafson

Foto Stig Nyström, NA

Henrik "Henka" Gustafsson

Publikfavoriten. Indianernas främste över ett kvarts sekel.

I brittisk fackpress framställdes Henrik Gustafsson i slutet av 80-talet som den största talangen som sporten någonsin skådats. Med sitt långa och lockiga hår, som fladdrade i vinden under hjälmen, tog Sköllerstasonen en hel speedwayvärld med storm.

På ovalen i Sannahed var Henka den självklara publikfavoriten och ledde Indianerna till två raka SM-guld 1990-91, de hittills enda, under sina 28 säsonger i klubben. Henka kunde ensam dra tusen åskådare extra till hemmamatcherna.

Men den individuella VM-titeln gick han bet på trots att den fanns inom räckhåll flera gånger. Som bäst blev han fyra. Kanske var det bohemen i honom som var hans största motståndare.

För Henka var det viktigare att ha roligt än att vinna och på så sätt var han ett unikum i elitidrotten där nästan allt handlar om pengar och titlar. Det var kanske också därför Henka blev så omåttligt populär, både bland supportrar och förarkollegor.

Och så kom Tony Rickardsson, den tre dagar yngre dalmasen, och svepte förbi. Samme Tony som Henka kört i åttor kring i junioråldern.

- Jag såg det som en säker poäng när jag åkte mot Tony. Det var först ett par år senare, i början av 90-talet, som han fick sitt genombrott och vi började fajtas på allvar, konstaterar Henka.

I samma veva vinklades motorerna ner på speedwaycyklarna, från stående till liggande, och det blev början till slutet för förare vars känsla satt i gashandtaget. Henka var mästare på det området. Nu var det plötsligt full gas som gällde. Något som passade Rickardsson perfekt.

Kanske hade karriären blivit annorlunda om Henka blivit världsmästare i sin VM-debut i England 1990 när han kom in som reserv i sista stund. Henka ledde finalen i halvtid och på Odsal Stadiums läktare i Bradford rådde Henka-feber. Publiken letade i sina programblad efter information om den "okände" svensken i ledning. Men en ödesdiger punktering förstörde allt och Henka slutade sexa.

Nåväl, nu gick inte Henka lottlös från sin långa karriär. Tre gånger blev han världsmästare, två gånger i lag och en gång i par.

Men känslomässigt slår nog det individuella SM-guldet inför hemmapubliken i Sannahed 1995 det mesta. 1997 åkte Henka på sin första svåra skada, ett benbrott i en seriematch i Visby, och i samma veva rakade han av sig håret. Efter det var det lite som om magin försvann.

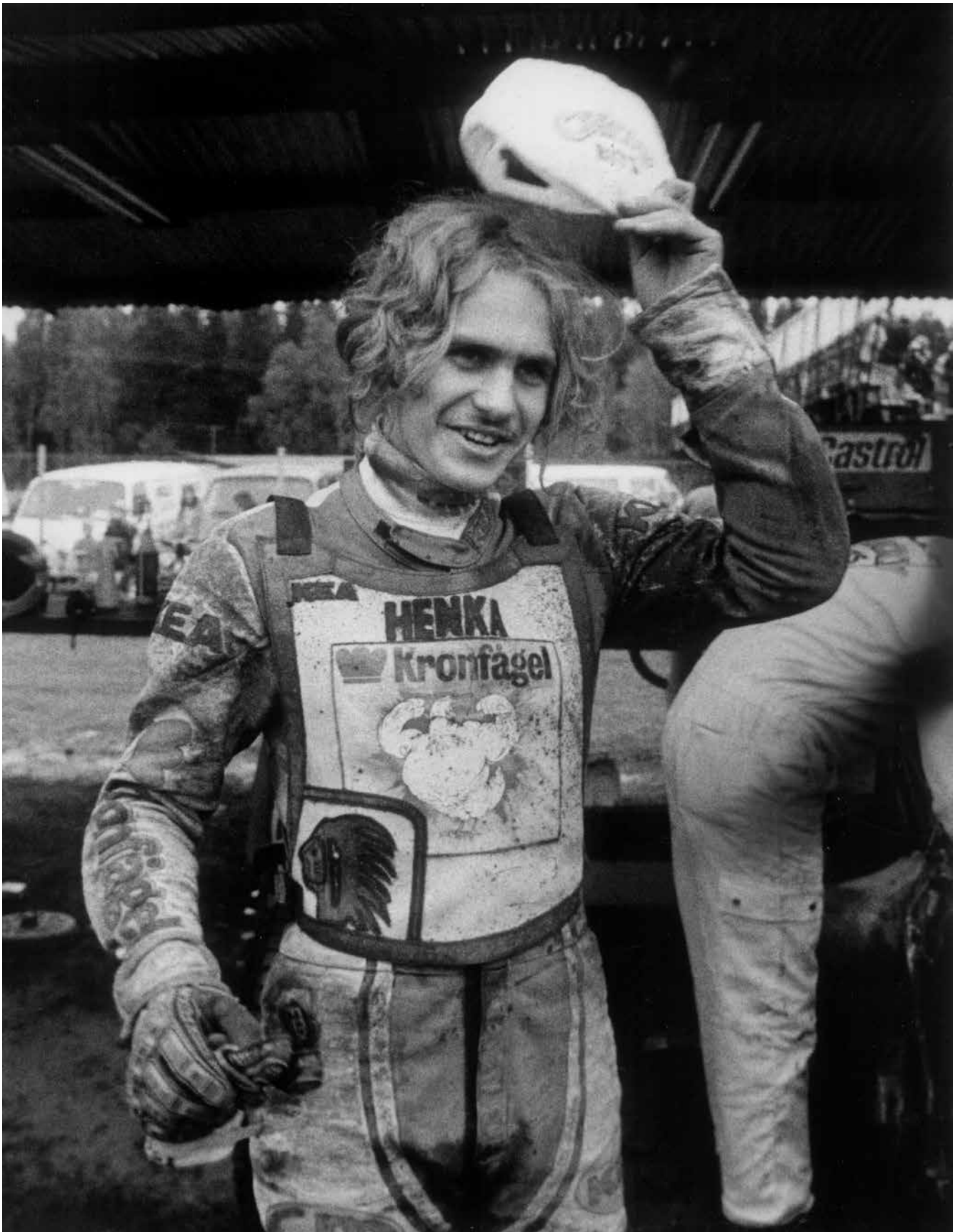
- Jag var som Simson, bäst långhårig, säger Henka med sitt kluckande skratt.

Han har numera lämnat sporten, egna restaurangen i Kumla upptar all tid. Och nostalgi ligger inte för honom. Om att bli invald i Wall of Fame säger Indianernas främste genom tiderna:

- Det är alltid roligt att bli uppskattad för det man gjort. Så är det ju.

Henrik Brändh

Foto NA

Håkan Malmrot

Mirakelsimmaren. Ende dubbelsegraren vid Olympiaden i Antwerpen 1920.

Håkan Malmrot föddes år 1900. "Kacka" som han populärt kallades i simmarkretsar, började sin tävlingsbana, som 11-åring i skolungdomens tävlingar i Stockholm 1911. Utöver fem SM-tecken i simning blev den mångsidige "Kacka" distriktsmästare i idrotterna gymnastik, löpning, skidor och orientering samt var framträdande inom bollsporterna.

Håkans skolgång gick från folkskolan till Karolinska Läroverket och sedan Tekniska Gymnasiet i Örebro, där han tog ingenjörsexamen 1920 - Olympiåret.

Han utvandrade, efter OS, till USA på inbjudan av en simförening, där han tränade och tävlade tillsammans med legendariske simkompisen Arne Borg. Men han trivdes inte särskilt bra där och återkom till Sverige 1931 och blev chef för Gasverket i Karlskrona dit han också flyttade något senare.

Håkan valdes in i F.I.N.A:s Swimming Hall of Fame 1980, då 60-årsjubileet av olympiska spelen i Antwerpen firades. "Kacka" var engagerad inom simningen under hela sitt liv och var en mycket uppskattad hedersgäst vid Närkes Simförbunds jubileum 1982.

I nedanstående text beskriver Håkan själv litet om "Kallis", utebadet som var beläget i Svartån, nära Konserthuset, samt deltagandet i OS.

En olympiasegrares minnen.

Sommaren 1911 skickade min far, redaktör Karl Malmrot, på Nerikes Allehanda, sin förhoppningsfulla son i simskola. På den tiden var "Kallis" en samlingsplats för alla stadens ungdomar och där vi hängde hela sommaren. Stadens promi-

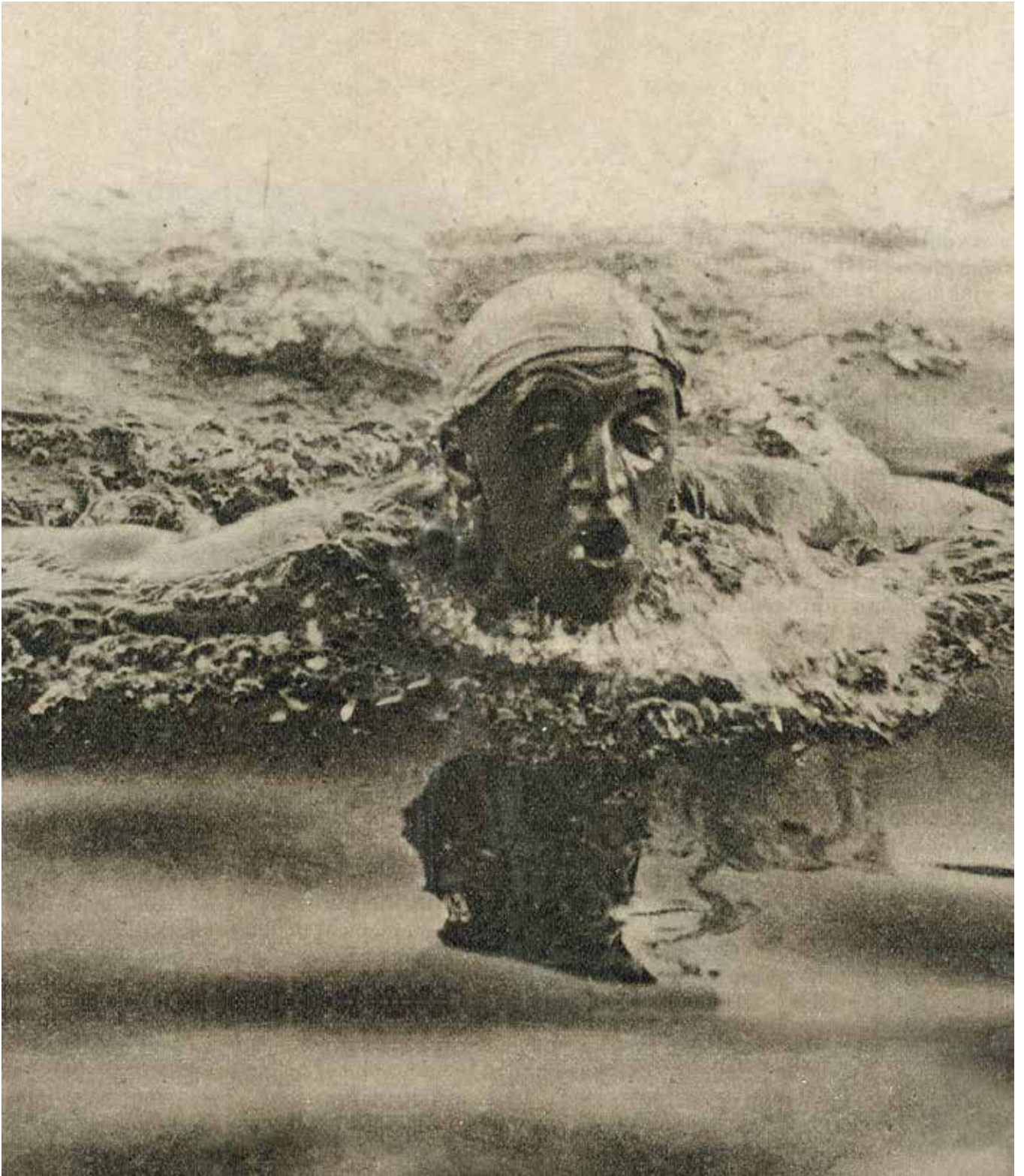
nenta borgare kom vanligtvis ner till "Kallis" efter dagens arbete och tog sig ett solbad och ett dopp. Bland dem minns jag särskilt ordförande i badhusstyrelsen Mats Kihlmark. En annan spännstig simentusiast var Konrad Littorin, som bar en förnämlig simkappa. Den var helt vit och försedd med en svensk flagga på bröstet. Badkappan hade han en gång burit vid en olympiad 1906, då representerande Sverige i simhopp, på hans äldre dagar fick jag överta denna kappa av honom.

Så inföll olympiåret 1920 och under vintern fick jag på olympiska kommitténs bekostnad resa till Västerås och simma i den stadens lilla simhall. Olympiaden ägde rum i Antwerpens Simstadion med sin 50 m bassäng, som var förlagd i en lergrop i stadens utkant. Här kände jag mig som hemma, det var ungefär som kära gamla Svartån. Det gick ju också förträffligt, då jag vann båden 200- och 400 m bröstsim. Efteråt retar det mig en aning att jag ej fräst på lite bättre, utan taktiksam för att hemföra guldmedaljen. Jag hade då kunnat slå olympiarekordet, som endast var några futtiga tiondelar bättre.

Jag flanerade på Antwerpens huvudgata i väntan på prisutdelningen, då min gamla beskyddare, stadionchefen Erik Bergvall, dök upp i bil och bjöd den ganska slitne värnpliktiga soldaten, som jag var, på en drömmiddag. Efter denna var den lille soldaten i olympisk form vad humöret anbelangade, när han begav sig till prisutdelningen.

Bernt Porsander

Håkan Malmrot, berättat i Örebro Simsällskaps 100-årskrift.

Karin Rabe

Stigfinnaren. En sagolik karriär i de djupa skogarna

Karin Rabe, affischnamn i Örebroklubbarna Almby IK och Hagaby GoIF under 1980-talet, var en av dåtidens mesta och bästa orienterare - i världen!

I VM-skogarna utanför Tidaholm i Västergötland satte hon i augusti 1989 punkt för en sagolik internationell karriär.

Inför uppskattningsvis 10 000 åskådare och massor av tv-tittare vann de svenska tjejerna en rafflande stafett, 15 sekunder före Tjeckoslovakien, sedan storfavoriten Norge sprungit bort sig på andra sträckan.

Och Karin Rabe blev världsmästare för fjärde gången under det gyllene 1980-talet.

- Ett härligt slut på en lång landslagskarriär, sa Karin där och då.

Men det blev en säsong till i Örebroklubben Hagabys blåa dress.

- Jag sprang ett år till bara för att passera Ulla Lindkvist som tidernas bästa SM-löpare. Jag behövde bli sämst sexa och kom femma.

- Men det ångrade jag efteråt, trots att jag nådde målet. Jag tog slut mentalt med symptom på utbrändhet. Det tog över tio år att reparera. Först 16 år senare började jag orientera igen till husbehov, helt utan krav på resultat.

Karin Rabe tog totalt 51 mästerskapsmedaljer under sin karriär, nio i VM, åtta i NM och 34 i SM, varav 13 guld.

Men det blev inget individuellt VM-guld under en 14 år lång landslagskarriär?

- Nej, men jag vara bara 16 sekunder från världsmästartiteln i Frankrike 1987. Jag fastnade i ett buskage som jag skulle runda. Där sprack den drömmen.

Varför gick det så bra i stafett, nio guld totalt i VM, NM och SM?

- Det viktigaste för mig var att gå rätt, att alltid försöka göra en bra prestation, inte att i första hand springa fort. Det är nog därför jag varit så jämn i stora mästerskap. Jag var bäst när det gällde.

Det svenska stafettlaget i början av 1980-talet kallades de fyras gäng. Kvartetten Annichen Kringstad, Kerstin Månsson, Marita Skogum och Karin Rabe vann nästan allt som gick att vinna.

- Det känns så otroligt bra att jag fick vara med om damidrottens och orienteringens utveckling. Från att jag tränade fyra-fem gånger i veckan i början av min karriär till tio pass i veckan de sista åren. Orienteringen låg verkligen i framkant både bland oss utövare och bland ledarna.

Annichen (Kringstad) drog upp nivån på eliten. Skulle man hänga med fick man träna mycket. Det fanns inga genvägar till toppen.

Håkan Bågenvik

Foto NA

Wall of Fame

Invigning 2016

Landshövding Maria Larsson klipper bandet

Mats Dahlberg presenterar Rune Åhrling

Kommuninvigningar

Andreas Brorsson, Kumla och Kjell Sunesson

Solveig Oscarsson, kommunalråd i Nora

Invigning i Askersund

Ordföranden har ordet

Ytterligare ett verksamhetsår kan läggas till handlingarna. Ett år där mycket har gått i de välkända och trygga hjulspåren med den sociala gemenskapen i form av kamrater och minnen i högsätet. Vårt länsomfattande ansvar har följts upp av vår vandrande Wall of Fame-utställning med besök i Nora, Lindesberg, Askersund och Hallsberg. Denna resa kommer under våren att fullföljas med ett avslutande besök i Hällefors.

Den 14 mars utökas också antalet hedrade idrottsprofiler på Wall of Fame med fyra nya. Cecilia "Cissi" Ferm, Henrik "Henka" Gustafsson, Håkan Malmrot och Karin Rabe är legendarna som kommer att hedras vid samlingen på Örebro slott. En utförligare presentation finner du i detta nummer av vårt mycket läsvärda Idrottsarvet.

Vårt idrottshistoriska sällskap betraktas av många, medlemmar och utomstående, som en välmående, kamratlig och social förening där kärleken till och intresset för idrotten är den gemensamma nämnaren. En organisation utan nämnvärda problem. Dock måste jag tillstå att även i de mest välskötta organisationer så är de ekonomiska frågorna stundtals heta.

Verksamhetsåret 2017, som kan betecknas som ett normalår, resulterar i ett smärre underskott trots att tidigare fonderade medel fått täcka upp. Denna ordning kan naturligtvis inte fortsätta varför styrelsen under många och intensiva diskussioner penetrerat den ekonomiska situationen inför framtiden. Några av åtgärderna har du, som medlem, redan kommit i kontakt med då avgifterna för bl.a. caféträffar har höjts. Ett avgörande grepp kommer med stor sannolikhet att utgöras av ett lokalbyte med betydligt lägre hyreskostnader som följd. En åtgärd som över tid kommer att gynna våra medlemsaktiviteter och våra offensiva projekt i form av Wall of Fame, Kvinnors idrott och Det digitala muséet.

Avslutningsvis vill jag tacka för det förtroende som jag åtnjutit i form av ordförande under några år och önskar ÖLIS all lycka till i framtiden. I samband med årsmötet i april avgår jag som ordförande men bibehåller några uppdrag inom sällskapet.

Vi ses!

Kjell Sunesson

www.olif.se

Märkligaste ishockeymatchen som skådats...

På senvintern 1976 spelades en av de märkligaste ishockeymatcher som någonsin har skådats.

Örebro IK var en part i det här dramat som torde sakna motstycke.

- Det såg inte klokt ut. Det var en jäkla parodi, säger Staffan Tholson.

Den nu 69-årige ÖIK-legendaren var själv en av huvudrollsinnehavarna i den här historiska matchen där Malmö IF stod för motståndet i sin hemmahall.

Men för att ta det från början: Säsongen 1975/76 hade ÖIK vunnit sin division 1-serie och tagit sig till vidare kval till högsta serien, som då hette Elitserien.

Kvalet till Elitserien var en snåring historia där först två playoffomgångar skulle spelas för att slutligen nå en kvalserie med fyra lag där de två främsta tog steget upp.

I den första playoffrundan ställdes ÖIK mot Malmö. ÖIK började på hemmaplan och vann med 8-2 inför 4573 åskådare.

Det stora målmässiga försprånget hade dock ingen betydelse inför returen. Om Malmö vann hemmamatchen, oavsett resultat, så skulle allt avgöras i förlängning, sudden death, direkt efter ordinarie match.

Med drygt en minut kvar av ordinarie matchtid ledde Malmö med 5-3 och matchen var på väg mot förlängning. Då blev en MIF-spelare utvisad.

Kort därefter skulle Staffan Tholson blockera pucken vid sargen. Då blev han ojust attackerad av en MIF-spelare med utvisning som följd.

Med mindre än en minut kvar av matchen hade alltså Malmö två spelare i utvisningsbåset.

Det var då den dråpliga dramatiken började.

- Vår tränare Lennart Källén sade åt mig att jag skulle fråga domaren om utvisningarna skulle hänga med in i förlängningen. Och jag fick svaret att de skulle göra det, säger Staffan.

Tränare Källén beordrade sina spelare att de inte fick göra mål så att någon av de utvisade MIF-spelarna skulle komma in på isen.

När ledningen i Malmö insåg vad som höll på att hända så fick hemmaspelarna order om att göra självmål.

Slutsekunderna av matchen blev en ren parodi.

Målvakten i Malmö ställde sig utanför sin kasse och var beredd att

skyffla in pucken i egen bur när hans lagkompisar gjorde allt för att försöka göra självmål.

ÖIK-spelarna å sin sida gjorde allt för att hindra detta.

- Jag minns att "Nalle" (backen Björn Johansson) och ytterligare några av våra spelare låg som klarar i Malmös mål för att täcka skott. Det såg för dråpligt ut, säger Staffan.

Malmö lyckades dock inte få in något självmål och när förlängningen började spelade ÖIK i numerärt överläge, fem mot tre. Det blev matchavgörande.

Bara några sekunder in i sudden death spelade Staffan Tholson fram Roffe Ericsson som gjorde segermålet.

Därmed var en av de märkligaste ishockeymatcher som någonsin spelats slut.

- Efter den här matchen ändrades reglerna så att det blev förbjudet att medvetet göra självmål, säger Staffan Tholson.

För ÖIK fortsatte segertåget. Göteborgslaget Bäckens slogs ut i playoffomgång nummer två och i den helt avgörande kvalserien blev ÖIK tvåa efter Björklöven.

Därmed hade ÖIK tagit klivet upp i Elitserien.

Kenneth Johansson

Foto Björn Sundström

Caféträffar Örebro

Örebro Travet

Torsdag den 1 juni

Håkan "Lillis" Ohlsson välkomnade ett 60-tal av Sällskapet medlemmar till en caféträff med lunchtrav på Örebro travbana.

Träffen började med en promenad i solskenet över den, överraskande, kraftigt doserade södra kurvan mot stallbacken.

På stallbacken togs vi emot av Claes Svensson som för dagen hade tre hästar till start. För mig och min fru är det en livsstil att hålla på med trav och hästar berättade Claes. En travtränare lever oftast inte i överflöd. Normalt är ersättningen 10% på inkörda prispengar. Det kostar nära 10 000 kronor per månad att ha en häst i träning. Claes visade oss även hästens alla utrustningsdetaljer på Madurai som oväntat snällt poserade för oss.

Lillis presenterade därefter legendariske travkusken Rune "Snoddas" Johansson och sportchefen för Örebrotravet Claes Broberg. Snoddas beskrev skillnaden i travet mellan förr och nu. Största skillnaden är hästarna, vilka idag är födda och uppfödda till travare. Prissummorna är dessutom på en helt annan, högre, nivå. Claes berättade att det 2017 kommer det att hållas 33 tävlingsdagar, varav 3 V75, på Örebrotravet, inkluderande Fornaboda. Vid varje tävlingsdag är det minst 100

funktionärer. Besöket på stallbacken avslutades med en varm applåd till alla som ställt upp.

Efter en god lunch startade dagens tävlingar. I Lopp nr 3, i programmet "ÖLIS lopp", fick vi glädja oss åt den charmanta trion, Sven-Arne Ahlberg, Kerstin Pedro och Kjell Sunesson från ÖLIS som agerade prisutdelare till vinnaren, nr 1 Quota. Däremot var besvikelsen stor över att vårt så klokt sammansatta andelsystem inte gick hem. En mycket trevlig och uppskattad caféträff ar-

rangerad av Lillis som även, imponerande, hann med och intervjuade alla vinnarkuskarna.

Rolf L Lundin

Foto Anders Stenberg

Elin Magnusson

Onsdag 23 augusti

Frälsningsarméns café

Höstens första föreläsare var Elin Magnusson f.d. elitfotbollsspelare i KIF Örebro, senare herrfotbollstränare och nu åter i KIF Örebro som assisterande tränare. Elin intervjuades av Göran Gunnarsson.

Elin berättade att det började i skolan i Hallsberg, redan då hon var sju år. Det kom att bli Hallsberg ända tills hon blev femton. Kumla kom att få en ettårig visit när hon gick i nian. Därefter blev det KIF Örebro. Totalt 275 allsvenska matcher, 30 mål och 96 assist. Elin blev Karlslunds trogen till trots många anbud från andra klubbar.

De femtiotalet åhörarna fick se en video med klipp från Elins framfart. De snabba fötterna och bollkänslan i vänsterfoten var en njutning att beskåda, tyckte många med undertecknad.

- Utvecklingen inom damfotbollen i KIF har varit mycket stor under min tid som spelare. Vi gick från grusplanen i Vivalla till Örnros vidare till Behrn Arena med dess fina förutsättningar. De bra träningsmöjligheterna var en starkt bidragande orsak till att jag valt att stanna kvar.

Sista matchen, som spelare, blev i Paris 2015, Champions League. Hemma 1-1, med en publik på 7000 och sedan 0-0 i Paris. Elin hann i sin karriär med en landskamp och var med i truppen under ett EM.

Efter den aktiva karriären överraskade Elin med att bli tränare för Yxhults herrlag vilka fördes till vinst i div 4. Något som uppmärksammades nationellt i media.

Applåder avrundade Elins och Görans uppskattade framträdande.

Rolf L Lundin

Foto Anders Stenberg

Caféträff Hallsberg

Invi gningen av Wall of Fame utställningen och caféträffen i Hallsberg skedde onsdag 15 november.

Ett 90-tal personer hade samlats i entréhallen till Alléhallen, sporthallen, gymmet och badet i Hallsberg. ÖLIS ordförande Kjell Sunesson hälsade alla närvarande välkomna och informerade om Wall of Fame. Därefter invigde kommunstyrelsens ordförande Magnus Andersson utställningen tillsammans med Kjell.

Efter invigningen av utställningen tog sig alla en promenad över till Sydnärkeshallens cafeteria där det dukats fram kaffe och bullar. Kjell Sunesson hälsade välkommen till Caféträffen och Thomas Eklund presenterade ÖLIS verksamhet.

Därefter framträdde ett antal idrottsprofiler från Hallsberg. Carl-Ivar Björklund och Christer Lodén från IFK Hallsberg berättade om föreningens mångåriga verksamhet med nedslag främst i fotbolls och ishockeyverksamheten. De mest framgångsrika utövarna är Björn Nordqvist och Bosse Ljungberg. Bosse fanns på plats och hyljades av åhörarna med en lång och hjärtlig applåd.

Föreningens damfotboll representerades av Ronald Sällh, Runa Adolfsson och Ingrid Andersell. IFK Hallsberg var tillsammans med Öxabäck pionjärer vid starten av damfotboll i Sverige.

Ingrid Andersell är ju en av vårt läns allra främsta kvinnliga utövare genom tiderna med meriter som världsmästare i bowling, landslagsspelare i basket och allsvensk fotbollsspelare.

Hallsberg är välkänt för sina framgångar inom orientering. Mats Nylin och Maude Larsson berättade om OK Tisarens verksamhet i både dåtid och nutid med många stora arrangemang. En grund för framgångarna har varit det nationella orienteringsgymnasium som finns i Hallsberg, initierat av Sveriges nuvarande förbundskapten Håkan Karlsson.

Järnvägens Bågskytteförening, landets främsta, presenterades av ordförande Anders Fredriksson. Föreningen har en omfattande verksamhet för alla åldrar. Tävlingarna kan genomföras på landets bästa anläggning för bågskytte inom- och utomhus.

Caféträffen avslutades av Kjell Sunesson till kraftfulla applåder.

Innan invigningen hade bussen med medlemmar från Örebro getts tillfälle att besöka Bergöoska huset med dess målningar av Carl Larsson samt Hallsbergs modelljärnvägsmuseum.

Mycket engagerat och kunnigt berättade guiden Annica Fjällstam om konstnärsfamiljen Carl och Karin Larssons tid i huset.

I en angränsande byggnad har det byggts en enastående modell av den 7 km långa rangerbangården i Hallsberg vilken på ett mycket intressant sätt visades av Anders Nilsson från Hallsbergs Modelljärnvägsförening.

*Sven Arne Ahlberg
Foto Sten Berglund*

Caféträff Lindesberg

ÖLIS hedersordförande Rolf Hallgren hälsade ett drygt hundratal idrottsvänner välkomna till Caféträffen i Lindesbergs Arena, onsdag 20 september. De 30-talet medlemmar vilka kom med buss från Örebro hade innan caféträffen fått en guidning av imponerande Lindesbergs Arena. Thomas Eklund presenterade ÖLIS 32-åriga historia samt de elva uttagna i Wall of Fame.

Därefter intervjuade Rolf och Thomas en rad Lindesbergprofiler.

Först ut var Kent "Kneten" Andersson. "Kneten" gjorde 1 034 mål under sin hockeykarriär. Mest i världen? Sista matchen, skedde 2005, vid 51 års ålder för Fellingsbro/Frövi i div. 2. Många mindes TV-intervjun med "Kneten" klädd i slokhatt och kamelhårsulster.

Rolf Hallgren intervjuar "Kneten".

Gert Forsberg, Guldsmedshyttans Hockey, berättade om ishallbygget, 1982. En hall som betyder mycket för hela bygden och givetvis föreningens verksamhet. Thomas Eriksson informerade om Lindesbergs Tennisklubbs framväxt och deras verksamhet idag. Volleybollens Arnold Bergström betonade vikten av engagerade ledare för att uppnå den framgång som föreningen gjort, spelar i elitserien för damer. Judolegendaren Björn Nyberg gav några axplock om Frövi Judoklubb, en av Sveriges allra främsta judoföreningar.

Välkände ÖLIS-medlemmen Håkan "Lillis" Olsson, tidigare platschef för Fornaboda, berättade ett antal anekdoter kopplade till travet i Lindesberg, med anor från 1886.

Börje Larsson och Christer Hultgren

Handbollen i Lindesberg representerades av Christer Hultgren, Börje Larsson och Erik Bååk. Samstämmigt poängterades att redan från starten 1965 insågs vikten av att skapa gemenskap, samhörighet och utbildning för att med framgång uppnå bredd och elit.

Initiativtagare till Lindeskolans IF/LIF Lindesberg och mycket av idrottens utveckling i kommunen var Christer Hultgren.

– Det känns privilegierat att ha fått vara med på och kunnat bidra till den resa idrotten gjort i Lindesberg. Idag är vi, relaterat till folkmängd, en av Sveriges allra främsta idrottsstäder.

Rolf Hallgren och Thomas Eklund tackade alla närvarande för en trevlig träff, de avtackades med hjärtliga applåder.

Invigning

Skärmutställningen Wall of Fame, placerad i Lindesbergs Arena, invigdes söndag 24 september, i samband med LIF Lindesbergs handbollsmatch mot Torslanda. Invigare var kommunstyrelsens ordförande, Irja Gustavsson tillsammans med ÖLIS ordförande Kjell Sunesson.

Rolf L Lundin

Foto Anders Stenberg

Järntorgsgatan 9
703 61 Örebro

Tord Grip - en fotbollsikon med hela världen som arbetsplats

- nu kommer memoarerna

Tord Grip - en ödmjuk tränarikon i svensk fotboll fyllde 80 år i januari.

Det firar han med att ge ut sina memoarer under våren tillsammans med Stefan Lövgren, författaren som för drygt fyra år sedan skrev "Svennis" bok "Min historia". För Tord Grip har en minst lika spännande tränarkarriär som "Svennis" i landslag och några av Europas största klubbar, i sju nationer på fyra kontinenter.

- Stefan har tittat lite på utkastet till min fru Sivs bok "Fotbollsänkan". Siv var journalist och nästan klar med boken när hon gick bort i början av 1990-talet, avslöjade Tord i en personlig intervju med mig i samband med höstens Caféträff på ÖLIS.

Visst har det skrivits spaltmeter om Tord Grip och hans vän och tränarkollega Sven-Göran "Svennis" Ericsson. När "Svennis" haft huvudrollen i bland annat italienska Lazio och det engelska landslaget stod Tord i skuggan som hans assisterande tränare.

- Det har passat mig bra att då och då vara lite i bakgrunden. I England var det till exempel stor skillnad mellan mig och "Svennis". Jag kunde röra mig fritt i London, åka buss och tåg. Det kunde inte "Svennis". Skulle han ut och springa i Victo-

ria Park fick han ha solglasögon och toppluva på sig för att få vara i fred.

Men han tjänade betydligt mer?

- Ja, naturligtvis. Men jag har så jag klarar mig... Och betydligt mer "deg", om uttrycket tillåts, än om Tord stannat i sitt första yrke som bagare.

- När jag växte upp i Ytterhogdal fanns skogen, traktorkörning och bagare som tre alternativ till jobb. Min kroppshydda passade bäst som bagare.

Hur hamnade du i Degerfors?

- En resande från Degerfors bodde på hotellet i Sveg och frågade om det fanns någon bra fotbollsspelare i omgivningarna. Jag hade debuterat i Ytterhogdals A-lag som 13-åring och erbjöds att flytta ner till bruksorten i Värmland. Men då hade jag redan provspelat för Gais och skrivit på för klubben. Men jag ångrade mig när Degerfors kunde fixa ett jobb som bagare.

Tord gjorde succé i röd-vitt 1956-65 med stora silvret 1963 som en av höjdpunkterna under hans långa karriär i klubbtag och landslag (3 A- och 12 B-landskamper). Spelarkarriären fortsatte i AIK under GIH-studierna och avslutades i hårdtsasande Karlskoga, där Tord blev spelande tränare och gymnastiklärare.

Tränarkarriär på heltid började i Örebro SK.

- Jag var två omgångar i ÖSK och Degerfors, där jag 1976 hade "Svennis" som assisterande tränare.

- Jag hjälpte honom lite i början av hans karriär, men det har han återgäldat många gånger om. Vi hade en muntlig överenskommelse att vi skulle följas åt om någon fick ett utlandsjobb. Men det var omöjligt när "Svennis" var i Benfica och Roma. Först när han tog över i Lazio ringde han och sa; "nu har jag ett jobb åt dig".

- En dag frågade "Svennis" om jag tyckte att han skulle tacka ja till jobbet som förbundskapten i England. Ja, svarade jag. Det är det största jobbet du kan få i fotboll, näst efter att bli Brasiliens förbundskapten.

Och du fick följa med som assisterande?

- Ja, det var stort och den bästa tiden i min tränarkarriär. Allt var toppen under de sex åren. "Svennis" och jag kom varandra väldigt nära. Han är absolut en av mina bästa vänner. Kanske den bästa och han ville ha mig med i olika uppdrag. Det har bidragit till att jag har hållit på så länge.

Åren efter landslagsuppdragen i England jobbade Tord med scouting åt "Svennis" i Manchester City.

- Den tiden kom att präglas av att den thailändske moguln bara ville tjäna pengar. Fotboll hade han inte en aning om. Jag brukar inte ha svårt att komma överens med människor, men när vi skildes åt kunde jag inte låta bli att säga åt honom; Jag glömmer aldrig ett ansikte, men jag kan tänka mig att göra undantag för er ...

Så ditt liv har inte bara varit en framgångssaga?

- Nej, jag har också haft motgångar. Idrott är idrott, de bakslagen bryr jag mig inte så mycket om. Men det var en stor förlust när min hustru Siv gick bort i början av 1990-talet och när min sambo Inga (Kummelstedt) blev sjuk för några år sedan och tvingades flytta till ett äldreboende i närheten av min bostad. Nu brukar vi äta middag ihop där på kvällarna.

Har du kvar huset i Degerfors?

-Ja, men jag bor i Stockholm sedan 2006. Närheten till Arlanda när jag scoutade i några engelska klubblag avgjorde. Dessutom har jag min dotter och hennes familj här.

Vad gör du annars i dag?

- Jag tar flera dagliga promenader runt om i centrala Stockholm. Och så spelar jag dragspel varje dag. Jag har haft tur som fått vara frisk, men det krävs lite underhåll för det också. Dagliga promenader är en bra medicin.

Du pratar en rad språk, hur har du lärt dig det?

- På plats. Jag läste tyska och engelska per korrespondens när jag jobbade på Järnverket i Degerfors, men när chefen sedan skickade mig till en filial i Birmingham förstod jag inte ett ord. Att lära sig språk per korrespondens är som att lära sig simma per korrespondens, alltså inte så lyckat, konstaterar Tord.

Håkan Bågenvik

Foto Anders Stenberg

Tord Grip tar ton. Dragspelet har hängit med runt om i världen. Men när Tord gästade ÖLIS i höstas fick han låna ett spel. - Musiken betyder mycket för mig. Det var förr en avkoppling att spela inför varje match. Benny Andersson är min favoritmusiker, men det finns många religiösa låtar som ligger mig extra varmt om hjärtat, sa Tord och berättade att han under åren som sportchef i Malmö FF ibland spelade tillsammans med Frälsningsarmén på Möllevångstorget.

Höstresan – Speedway Grand Prix på Friends Arena

Lördag 23 september arrangerade ÖLIS sin höstresa som i år hade målet att se Speedway Grand Prix på Friends Arena i Stockholm.

En grupp på 40 personer antrade bussen i Örebro. Väl framme i Stockholm blev det lunch hos Lennart "Hoa Hoa" Dahlgren, på hans restaurang Loke på söder i Stockholm. Hoa Hoa" hade låtit oss abonnera hela hans restaurang under några timmar på eftermiddagen. Den var anpassad för just runt 40 personer så de många stamgästerna hänvisades till uteserveringen..

Kökets kock var "Hoa Hoa" själv som visade vara en riktig snitsare på oxfilé och pommes frites vilket serverades. För övrigt en alldeles utsökt sådan. "Hoa Hoa" lämnade sedan köket och kom ut i den lilla puben och showade lite i vanlig stil. Han finns nu med ett stort antal selfies som han välvilligt ställde upp på.

Sedan bar det av till Friends Arena. Vi hade riktigt bra platser i den fullsatta arenan. FIM Speedway Grand Prix består av 12 deltävlingar. Friends Arena var för femte året i rad en av dessa tävlingar.

Vi höll naturligtvis i första hand tummarna för Örebroaren Fredrik Lindgren. "Fast Freddie", som han kallades, hade en hyfsad dag, det började

bra för honom med en andraplats och därefter en heatseger. Fredrik tog sig till semifinalen tillsammans med Antonio Lindbäck.

Vi fick dock uppleva en final utan svenskt deltagande. Där vann Matej Zagar så kvällen avslutades med Sloveniens nationalsång.

Väl hemma i Örebro kände både jag och medarrangör Kjell Wahman det som om gruppen tyckte sig haft en båda "välmatad" och trevlig heldag i ÖLIS regi.

Håkan "Lillis" Olsson

Foto Kjell Wahman

Höstmötet - Agne Jälevik

Höstmötet, torsdag 9 november, samlade 170 åhörare vilka med stor förväntan kommit för att lyssna på Agne Jälevik. Agne intog scenen i Engelbrektskolans aula klädd i orange skjorta och en välkänd röd kavaj. Kavajen, från 70-talet, hade TV-sportens logo på bröstfickan.

Agne började med att berättade om sin uppväxt på landet utanför Lidköping. Ett strängt frikyrkligt präglat hem, där t.ex. spetsiga skor och idrott sågs som ytterst olämpligt.

- Det kan tyckas märkligt att jag kom att hamna i idrottens värld med den bakgrunden, sa Agne.

Han berättade om vägen in i idrottens värld under studier vid Göteborgs universitet i slutet av 60-talet. Via en annons i GP, där man sökte efter lokala idrottskrönikörer, kom

Agne att hamna hos läromästaren Lars-Gunnar Björklund. Han blev en av 'Lars-Gunnars pojkar'.

- Jag kom att göra ett 15-tal engelska fotbollsmatcher för Tipsextra, sa Agne.

Sveriges radio och TV var ett bolag på tidigt 70-tal, påminde Agne. Han hamnade i Örebro 1972. Med legender som Rune Ruhnbro som chef, kollega med Rolf Sund, Rune Åhrling och ikonerna Gunnar Åslund.

- Bandy var ju stort i Örebro med omnejd, sa Agne. Därmed blev det att jag fick vara med om Sveriges första seger mot Sovjet - de oslagbara.

Agne uttryckte sin största beundran för Håkan Sundin som ledare för det idrottshistoriska laget, bl.a. med det geniala taktiska draget att inte låta Mats Karlsson spela mot ryssarna i vänskapsmatcherna före VM. Mats' enorma skott kom som en total överraskning för dem. Det blev matchavgörande med hans projektiler på hörnor och frislåg.

Många legendariska idrottshändelser kompletterades med filmklipp. Agnes direktintervju med en fullständigt euforisk Tommy Svenson efter Ravellis legendariska straffräddning vid VM 1994 i USA.

Dramatiken och känslorna hos Kjell P Dahlström under travloppet Prix d'Amérique i Paris, 1995 som hans hustru Helen A Johansson, som första kvinna, vann med hästen Ina Scott.

Glada miner gav inslaget om Henrik "Henke" Larsson. Den unge Henke, med rastafälator, skojade friskt på planen med erfarna allsvenska fotbollsspelare. Henkes ödmjuka framtoning imponerade i intervjun efter matchen. Blålockorna under ögonen förklarade han med att det kunde man få om man deltog i spelet. Inget gnäll om ojust spel.

En video "Stopptid" av Jens Lind visades vilken presenterade vad Agne upplevt som sportjournalist.

- Den består mest av överdrifter, men lite mallig är jag att ha fått en alldeles egen Stopptid av Jens, uttryckte Agne.

En kavalkad av TV-sportkändisar framträdde bl.a. i filmen och delgav sina tankar om vad Agne betytt för dem.

Avslutningsvis överräckte Sven-Arne Ahlberg blommor och en present från träsnidare Lasse Henningson till Agne. Uppskattande, långa applåder underströk att det hade varit ett mycket bra framträdande.

Rolf L Lundin

Foto Anders Stenberg

Bernts bild

Legendariske NA-fotografen Bernt Larsson bjuder denna gång på en bild av ÖSK:s fotbollsmålsvakt Lasse "Katten" Carlsson.

Burlejonet var smidig som en katt ...

Han kallades Katten kort och gott - Lasse Carlsson, det smidige burlejonet som gjorde 211 matcher, varav 60 i allsvenskan, i ÖSK-målet.

Lasse värvades från Harg utanför Nyköping i slutet av 1940-talet och debuterade i Örebro SK:s mål den 15 maj 1949. Då spelade ÖSK i division 2.

När han på grund av skada avslutade karriären i Närke 1962, endast 32 år, var ÖSK ett allsvenskt

lag som knep brons som nykomling 1961.

Lasse återvände till moderklubben Harg och var som spelande tränare med att ta upp klubben i division 3 1965.

Men det blev ett kort gästspel i trean och Lasse blev tränare i hemstaden Oxelösund. Han jobbade som bilförsäljare på Volvo i Nyköping, men dog rätt ung.

Håkan Bågenvik

Annica utvecklar golfen i vårt land

Efter 22 år som klubbchef och vd för Örebro City Golf & Country Club tackade Annica Lundström för sig vid årsskiftet. Nu väntar nya spännande uppdrag i Svenska Golf förbundet.

- Självklart var det med ett visst vemod jag lämnade det jobb jag haft i så många år. Men jag kände att tiden var mogen att göra något nytt, säger hon.

När Annica erbjöds jobbet som breddutvecklingschef på Svenska Golf förbundet behövde hon inte lång betänketid innan svaret blev ja.

Hon har alltid brunnit för jämställdhetsfrågor och i tre år har hon ansvarat för jämställdhetsprojektet Vision 50/50. Ett uppdrag vilket skett parallellt med jobbet som klubbchef/vd.

- Nu kom jag till ett vägskäl där jag var tvungen att välja, säger Annica som har uppmärksammats på flera sätt för sitt stora engagemang i jämställdhetsfrågor.

I fjol fick hon ett jämställdhetspris tillsammans med bland andra golfikonen Annika Sörenstam och 2012 blev hon den första i landet att utses till årets klubbchef.

Men det är inte bara golf som engagerar Annica Lundström. Hon har ett stort och brett idrottsintresse, vilket inte minst hennes åtaganden i Örebro läns Idrottsförbund och SISU Idrottsutbildarna Örebro vittnar om. Där är hon vice ordförande.

När hon lämnade sitt jobb på Örebro City Golf & CC kunde hon se tillbaka på 22 händelserika år.

- Jag älskar att få vara med och utveckla och jag är inte rädd för utmaningar. Och så är det viktigt att det är ordning och reda.

Annica säger att den största utmaning hon varit med om är sammanslagningen mellan de båda klubbarna Gustavsvik och Mosjö. En sammanslagning som många ställde sig tvivlande till.

- Men det gick och nu efter fem år har det satt sig. Jag tror de allra flesta är väldigt nöjda.

I dag är Örebro City Golf & CC med nästan 4000 medlemmar en av landets största medlemsägda golfklubbar.

- Klubben har en bra organisation och bra ekonomi med en omsättning på cirka 25 miljoner kronor, säger Annica.

Klubbens båda banor har olika inriktning.

- Gustavsvik är en lättillgänglig bana med sitt centrala läge. Mosjö är mer en tävlingsbana.

Gustavsviksbanan genomgår just nu en stor förändring där tre nya hål ska vara spelklara sommaren 2019. Dessa ersätter de tre hål som ligger längst bort mot Norrköpingsvägen.

Det är ytterligare ett bevis på hur klubben utvecklats under Annica Lundströms ledning.

Kenneth Johansson

Allsvensk både sommar som vinter ...

Storskytt i Kungälv - räddade målet i ÖSK

Anders Edh - det är en av sex-sju idrottsmän i Örebro som var allsvensk både i fotboll och bandy i slutet av 1960-talet.

I maj blir det 50 år sedan han debuterade mellan stolparna i ÖSK:s allsvenska fotbollselva - endast 18 år gammal,

- ÖSK och landslagets målvakt Sven-Gunnar Larsson blev skadad i en landskamp mot England på Wembley. Jag minns att Putte Kock, som var den tidens store tv-sportprofil, räknade upp nästa hela laget innan han upptäckte att det var målvakten Sven-Gunnar som var skadad, säger Anders Edh och skrattar.

Det innebar att du fick hoppa in mellan stolparna?

- Ja, i toppmatchen borta mot IFK Norrköping i slutet av maj. Det var drygt 17 000 åskådare på läktarna, så det är klart att jag var lite nervös. Sven-Gunnar var ju väldigt duktig och ÖSK hade ett kanonlag den där våren med Thomas Nordahl i toppform, innan han blev proffs på sommaren.

Hur gick det?

- Jag höll nollan i debuten och vi vann med 2-0. Jag kommer i håg att jag blev hissad på innerplan efter matchen och det var ju ännu skojigare när det var så mycket folk på plats.

- Matchen i Norrköping titulerades jättelänge som ÖSK:s bästa match någonsin, så det var ju kul att få vara med om den.

Det blev ytterligare sex-sju matcher i målvaktströjan innan Sven-Gunnar var tillbaka mellan stolparna.

Annars var Anders Edh bäst i bandy. Allsvensk under nästan 20 säsonger i ÖSK och IFK Kungälv och landslagsman under sina år på Västkusten.

- Debuterade som inhoppare i ÖSK-bandyn i slutet av 1960-talet. Men ÖSK hade ett kanonlag och vann SM-finalen 1967 och förlorade finalen 1968, minns Anders.

Varför blev det Kungälv?

- Jag skulle plugga och valde universitetet i Göteborg. ÖIS, Gais och Blåvitt var intresserade av mig som målvakt, men det blev Skogens IF från Västra Frölunda under några säsonger.

Anders blev istället stor och hårdskjutande bandystjärna i Väst. IFK Kungälv hade ett bra lag och snuddade vid en SM-final under flera säsonger. Bland annat blev det förlust mot ÖSK i semifinalen 1973. 1-2 borta och 0-0 hemma.

- Den enda bandymatch jag varit med om som slutade mållös. Jag hade flera hörnskott som låg på mållinjen, men det var strongt av ÖSK att hålla undan.

Anders var en effektiv centerhalv och back med ett rappt skott på straffar, hörnor och frislåg. Det blev många mål och en del landslagsuppdrag. Men när VM-truppen skulle spikas var Anders skadad.

1979 flyttade han hem till Örebro. Studier på GIH väntade.

- Spelade två-tre säsonger i ÖSK:s bandylag innan jag avslutade karriären som tränare i klubben och som förbundskapten för damlandslaget under ett par år.

Istället lockade Bosse Jardler med frilansuppdrag på lokalradions sportredaktion.

- Det var jättekul att som gammal idrottsman få se och skildra den andra sidan av idrotten under nästan 20 år, säger Anders som till vardags var

gymnastiklärare på Almbyskolan.

I dag är han golfspelande pensionär med uppdrag bland annat i ÖLIS biblioteksutskott.

Håkan Bågenvik

Anders Edh höll nollan i sin allsvenska debut borta mot IFK Norrköping. Efter matchen hissades han på innerplan av Leif Leufstedt, Hasse Nordin och Thomas Nordahl.

Kjells sportfrågor

Vilka idrottsföreningar har dessa smeknamn?

1. Baronerna
2. Blåtomtarna
3. Bissarna
4. Järnkaminerna
5. Di Randige
6. Makrillarna
7. Kanariefåglarna/Di Gule
8. Stålmännen
9. Peking
10. Västanfläkt
11. Löven
12. Kringlorna

Svaren hittar du på nästa sida!

Svar på Kjells sportfrågor

Sven Hedin, känd forskningsresande, nämnde under en föreläsning på gamla läroverket i Norrköping under 1910-talet då han pratade om sina resor i Kina att "Peking betyder Norra Huvudstaden, ungefär som Norrköping". Det tog några läroverkspojkar, tillika medlemmar, fasta på och gav IFK Norrköping smeknamnet "Peking".

1. Lesjöfors IF
2. Slottsbrons IF
3. Nyköpings AIS
4. Djurgårdens IF
5. Landskrona BOIS
6. GAIS
7. IFK Malmö
8. Sandvikens IF
9. IFK Norrköping
10. Västanfors IF
11. Björklöven IK
12. Södertälje SK

Funderar du på att flytta?

Anmäl dig på Hyrestorget!

Anmäl dig redan idag på Hyrestorget och samla köpoäng. De kan vara bra att ha den dag du vill byta bostad.

Villa eller lägenhet, balkong eller uteplats, högt upp eller nära marken, på landet eller i city...

Bland våra 23 000 bostäder finns säkert något som passar dig och din familj.

Välkommen!

www.obo.se

ÖrebroBostäder AB

Krämartorget

Telefon 019-19 42 00

öBo
Hem för dig

Idrottslegender på besök

Pelle Svensson och Bengt "Bengan" Johansson gästar Sällskapets museum och tas emot av museiansvarige Reinär Johansson i samband med Riksidrottsmötet i Örebro år 2007.

Värmötet/Årsmötet

Värmötet/Årsmötet, onsdag 11 april, vid Engelbrektskolan, gästas av idrottslegenden Håkan Loob. Håkan är en av Sveriges allra främsta ishockeyspelare någonsin och har vunnit Stanley Cup, OS-guld, VM-guld samt Elitserien. Efter sin aktiva karriär var Håkan under många år framgångsrik klubbdirektör i Färjestads BK.

Örebro Läns Idrotthistoriska Sällskap
Besöks- & postadress:
Slottsgatan 13 A, 703 61 Örebro
E-post: idrotthistoriska@telia.com
www.olis.nu
